

عنوان مقاله:

شرط داوری در گروه های قراردادی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی حقوق (تحولات مسئولیت های مدنی در نظام حقوقی ایران) (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدجواد ناظمی اردکانی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، واحد میبد، دانشگاه آزاد اسلامی، میبد، ایران

عبدالرضا برزگر - عضو هیات علمی، گروه حقوق عمومی، واحد میبد، دانشگاه آزاد اسلامی، میبد، ایران

خلاصه مقاله:

پیچیده و تخصصی شدن فعالیت های اقتصادی در دنیای امروز موجب شده برای عملیات اقتصادی واحد، قراردادهای متنوع و متعددی میان اشخاص متفاوت منعقد شود. ارتباط متقابل و وابستگی اقتصادی این قراردادها و تعهدات ناشی از آنها با یکدیگر، منجر به شناسایی مفهوم گروه قراردادی در حقوق شده است. این مفهوم، نشان دهنده توجه حقوق به واقعیات اقتصادی و تجاری در کنار ساختار حقوقی روابط قراردادی است. هنگامی که در گروه قراردادی که قراردادهای آن، هدف یکسانی دارند، شروط داوری مشابهی درج شده باشد یا در برخی از آنها شرط داوری درج شده ولی سایر قراردادهای مرتبط در گروه، فاقد هرگونه شرط حل اختلاف باشند یا در مواردی که قراردادهای حاوی شروط حل اختلاف متفاوت یا مغایری باشند. در این مقاله مباحث مربوط به شرط داوری در گروه های قراردادی در دو فصل بیان می گردد و می توان نتیجه گرفت که تعمیم شرط داوری مندرج در قرارداد اصلی به قرارداد ضمانت متقابل نیز به دلیل استقلال کامل این قراردادها از یکدیگر و با توجه به اصل نسبی بودن اثر قراردادها در مقام قیاس پذیرفته نمی شود. و مصداق دیگری که در آن قراردادی حاوی شرط داوری است و قرارداد مرتبط دیگر، فاقد هرگونه شرط حل اختلاف است، در قراردادهای اصلی و قراردادهای ضمان مربوط به آنها تجلی می یابد.

کلمات کلیدی:

قراردادها، داوری، انعقاد، رسیدگی، شروط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/940696>

